

[Boligministeren.]

men. Der står i dag intet i lejeloven om husdyrhold. Det sædvanlige er, at der i kontrakterne — og det gælder også de standardkontrakter, der i øjeblikket er autoriseret — er optaget en bestemmelse om, at husdyr kun må holdes med udlejerens skriftlige tilladelse.

Når der efter gennemførelsen af den nye lejelovgivning skal udarbejdes ny kontraktformular, er jeg indstillet på, at kontraktreglerne skal være, at det til enhver tid i husordenen fastsættes, om der må holdes husdyr eller ej.

Der er i dag beboerstyre i de almennyttige boligselskaber, og ved lovændringerne får også beboerne i de større private udlejningsejendomme mulighed for beboerdemokrati, herunder adgang til at fastsætte husordensreglerne, og herved kan beboerne selv sikre sig rimelige muligheder for benyttelse, herunder med hensyn til husdyrhold, som må ske uden gene for de øvrige beboere. Det er for mig et spørgsmål, om der på denne baggrund er behov for at lovgive om husdyrforhold, men jeg er selvsagt villig til at drøfte dette med boligudvalget.

Må jeg slutte med at understrege, at det har været en væsentlig forudsætning for de boligpolitiske aftaler, at beskæftigelsen inden for byggesektoren fremmes. Dette gælder ikke blot nybyggeriet, men også reglerne for den ældre boligmasse. Det er også af denne grund vigtigt at få lovgivningen gennemført så hurtigt, som det er muligt. Jo hurtigere beboerdemokratiet kan komme til at virke, jo hurtigere vil påtrængende opretnings- og istandsættelsesarbejder i den ældre boligmasse kunne komme i gang.

Jeg er indstillet på at medvirke til, at behandlingen og gennemførelsen af lovforslagene kan ske så hurtigt, som det er muligt.

Knud Damgaard (S):

Der blev taget hul på boligdebatten allerede under forhandlingerne om statsministerens redegørelse. Det var naturligt, fordi bekæmpelse af arbejdsløsheden var debattens kernepunkt, og fordi byggeriet spiller en vigtig rolle for beskæftigelsen.

Trods kritiske bemærkninger til nogle af regeringens forslag er det min opfattelse, at boligforligets partier nu er indstillet på at få

arbejdet gjort færdigt. Boligudvalgets forudgående arbejde har været grundigt, og grundigheden har været dygtigt administreret af den tidligere formand, hr. Christopheren.

Skønt det med rette eller med urette siges, at den tidligere regering førte venstrepolitik, skal det siges i en god stund, at boligministeren i den tidligere regering viste en klart udtrykt vilje til at nå et resultat, man kunne samles om. Der må derfor være gode muligheder for at få sagen færdig hurtigt. Det er tiltrængt. Hidtil fastsatte datoer har ikke kunnet holdes, og nu må vi i hvert fald fastsætte nogle nye, som kan holde. De, der skal opkræve de nye huslejer, som er en del af finansieringen, må i hvert fald have en passende tid til at køre de nye satser ind, og der kan næppe heller være områder tilbage, som kræver dybtgående studier.

Dog må jeg erkende, at de spørgsmål, der blev bragt op til kritisk vurdering forleden, er vigtige og rummer afgørende principper for socialdemokratiet. Der er derudover nogle forhold, som må afklares omkring parcelhusafsnittet i aftalerne, og endelig afklaring af aftalernes talmæssige målsætning. Vi mener ikke, at der er basis for den usikkerhed, der kom til udtryk ved bemærkninger som „det er jo et tal, vi skal stræbe efter at nå frem til“, eller „det er, hvad vi håber på at nå frem til“.

Ved den seneste afpudsning, som fandt sted hos den tidligere boligminister, blev det slået fast, at det er vigtigt at sikre, at målsætningen i aftalen om et årligt boligbyggeri på 40.000 lejligheder, heraf 8.000 lejligheder i almennyttigt byggeri, bliver opfyldt, og også fastslået, at der i betænkningen skal siges, at partierne har vilje til at gennemføre denne målsætning. Der er nu ikke så meget ved god vilje, hvis den er uden indhold. Vi må med den lave igangsætning af byggeri, som prægede 1974, erkende, at skal der overhovedet være mening i at sige, at man fastholder målsætningen, så må man med økonomiske midler stimulere til øget byggeri. Nogle beregninger synes at vise — og jeg understreger: synes at vise — at man på grund af omkostningsstigningerne ikke kan være sikker på at nå de 8.000 almennyttige boliger på det aftalte finansieringsgrundlag. Det er derfor vigtigt at få undersøgt, om man ved valg af den rette økonomiske sti-